

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/61/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111234675
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4111234675.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou : TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, zastúpená konateľom a advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom, proti odporcovi: U. Q., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom A., F. XX, zastúpená Y. Q., bytom A., F. XX, o zaplatenie 3.807,63 eura istiny s príslušenstvom, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom v Stropkove, Nám. SNP 7, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 25C/58/2012-146, zo dňa 10. decembra 2012, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra ako súd prvého stupňa (vo veci) vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal, čo s poukazom na obsah spisu a citované ust. § 146 ods. 2 a § 150 ods. 1 OSP (Občianskeho súdneho poriadku - zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov) odôvodnil tým, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, keď boli naplnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania. Navrhovateľ zobral späť návrh bez pričinenia odporcu, ktoré by odôvodňovalo, že návrh bol podaný dôvodne. Náhradu trov konania účastníkov, a aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd logicky posudzoval podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP teda, že navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť a mal by znášať trovy konania protistrany. V predmetnej veci išlo o spotrebiteľskú vec a vo všeobecnosti sú navrhovatelia pravidelne v takýchto veciach zastúpení právnym zástupcom. Často si navrhovatelia v týchto veciach uplatňujú nároky v rozpore s právnymi predpismi alebo s dobrými mravmi, táto skutočnosť však neznamená, že odporca, prípadne vedľajší účastník na strane odporcu by mal byť automaticky zastúpený právnym zástupcom a že nemožno objektívne posudzovať podľa § 150 OSP nároky na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Odporca má vo veci opatrovníka, práva odporcu neboli ohrozené. Z tohto hľadiska súd nepovažoval za nutné, aby vedľajší účastník na strane odporcu do konania vstupoval, bez ohľadu na vôľu odporcu. Úlohou a cieľom vedľajšieho účastníka pri vstupe do konania je ochrana práv spotrebiteľa, z toho vyplýva, že dané združenie by malo mať vo svojich radoch osoby, ktoré vedia poskytnúť právne služby v oblasti spotrebiteľských sporov, resp. iné odborne zdatné osoby. V tomto prípade má aj samotný vedľajší účastník na strane odporcu vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Úmyslom zákonodárcu bolo, aby združenie vedelo poskytnúť kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi s prípadnou podporou ministerstva, z čoho vyplýva, že nebolo úmyslom zákonodárcu, aby sa združenie dávalo ďalej zastupovať právnym zástupcom. Ak by to predsa len bolo z nejakého dôvodu nutné, tak bez práva na náhradu trov konania. Z opačného pohľadu, ak by muselo právny zástupca zastupovať združenie

na ochranu spotrebiteľa, v podstate nie je dôvod pre pribratie združenia ako vedľajšieho účastníka, keďže takéto združenie by nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Daný vedľajší účastník na strane odporcu opakovane vstupuje do súdnych sporov automaticky zastúpený právnym zástupcom bez toho, aby vedel, o akú konkrétnu vec sa jedná a či je vôbec potrebné do konania vstúpiť. Bez znalosti konkrétnej veci oznamuje vedľajší účastník aj vstup do právoplatne skončených vecí a z jeho prístupu sa súdu javí, že nejde o predmet sporu a odporcu, ale o trovy konania vedľajšieho účastníka. Námieta premlčania nie je právny inštitút, pre ktorý by bola potrebná účasť vedľajšieho účastníka na ochranu práv spotrebiteľov. Vzhľadom na uvedené okolnosti mal potom súd prvého stupňa za to, že zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu právnym zástupcom je účelové, samo o sebe nesleduje cieľ ochrany spotrebiteľa, a narúša hospodárnosť konania, preto náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal. Poukázal tiež na označené rozhodnutia odvolacích súdov a dodal, že navrhovateľ zavinil, že konanie sa zastavilo, a preto mu nemohlo vzniknúť právo na náhradu trov konania, keď jeho vyjadrenie zo 04.12.2012 bolo irelevantné a účelové. Týmto uznesením súd odstraňoval procesnú nesprávnosť predchádzajúceho rozhodnutia, pričom svoj právny názor v žiadnom prípade nezmenil.

Uvedené uznesenie včas podaným odvolaním napadol vedľajší účastník domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby mu bolo priznaná náhrada trov konania vo výške 450,74 eura na účet jeho právneho zástupcu a tiež náhrada trov odvolacieho konania vo výške 94,03 eura v zmysle priloženého vyčíslenia. Poukázal na to, že legitímáciu pre jeho vstup do konania vytvorilo ust. § 93 ods. 2 OSP a je bez právneho významu, či súd „považoval za nutné“ aby do konania vstupoval. Rovnako je právne bezvýznamné, že do konania vstúpil „bez ohľadu na vôľu odporcu“, pretože § 93 ods. 3 veta prvá OSP mu umožňuje do konania vstúpiť z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov, keď obe formy vstupu do konania sú úplne rovnocenné. Je potrebné, aby odvolací súd posúdil, aký úkon v prospech hlavného intervenenta vykonal jeho opatrovníčka, keď priemerný spotrebiteľ a v konkrétnom prípade taktiež jeho opatrovníčka sú neinformovaní a zjavne v konaní rezignujú na ochranu svojich práv, nevedia o možnosti vzniesť námietku premlčania. Z tohto pohľadu považuje argument súdu, že „námietka premlčania nie je právny inštitút, pre ktorý by bola potrebná účasť vedľajšieho účastníka“, za nenáležitú. Právna úprava neumožňuje súdu prihliadať na premlčanie ex offio, pričom neobstojí ani argument, že má vo svojich radoch odborne zdatné osoby, pretože aj advokát má právo na právne zastúpenie vo svojej osobnej veci. Považuje za nehorázne osočovanie zo strany súdu, že jeho zastúpenie je účelové, nesledujúce cieľ ochrany spotrebiteľa a narúšajúce hospodárnosť konania. Jeho advokát mu poskytuje kvalitné právne služby iba za prísudok a nevidí dôvod, prečo by mu nemali byť priznané trovy v sporoch, v ktorých privodil podporovanému účastníkovi úspech v spore. Je na mieste otázka, prečo súd konštatuje narušenie hospodárnosti konania, ak v konaní vykonal len nevyhnutné úkony, v dôsledku ktorých bol odporca - spotrebiteľ úspešný a prečo súd chráni hospodárske záujmy dodávateľa, ktorý doslova zaplavuje súdy tisíckami žalôb o premlčané pohľadávky a o pohľadávky z neprijateľných podmienok. S rozhodnutím súdu prvého stupňa je v diametrálnom rozpore rozhodovacia činnosť odvolacích súdov v ním označených rozhodnutiach, na ktoré v stručnosti poukázal. Aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP v predmetnej veci preto považuje za nenáležitú.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal potvrdenie napadnutého uznesenia a priznanie mu náhrady trov odvolacieho konania vo výške 94,03 eura s DPH. Poukázal na to, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach a nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval záujmy odporcu, a nemožno na strane vedľajšieho účastníka hovoriť o trovách účelne vynaložených. Vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci pred vstupom do konania a paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konania iba zbytočne navyšuje trovy konania. Poukázal tiež na označené rozhodnutia odvolacích súdov, v ktorých vedľajšiemu účastníkovi trovy konania priznané neboli.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a prihliadajúc i na prípadné vady konania pred súdom prvého stupňa majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 OSP) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa ust. 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi

náhradu trov odvolacieho konania nepriznať z dôvodu ich neúčelnosti, keď vyjadrenie k trovám konania obsahovalo už jeho späťvzatie návrhu.

Podľa odvolacieho súdu síce nie je vylúčené právne zastúpenie vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu spotrebiteľov, avšak trovy tohto zastúpenia treba v každom konaní posudzovať z hľadiska účelnosti ich vynaloženia, nakoľko účastníkovi (i vedľajšiemu) konania patrí (len) náhrada trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 OSP). Pokiaľ mal vedľajší účastník na strane odporcu poznatky zo svojej činnosti o premlčaní nárokov uplatňovaných navrhovateľom (a o tom, že po vznesení námietky premlčania berie návrhy späť), resp. pri vstupovaní do konania (bez kontaktovania odporcu) nemal o veci žiadne informácie (návrh žiadal doručiť po vstupe do konania), nemožno v prípade jeho právneho zastúpenia vzhľadnúť účelnosť tohto zastúpenia, keď námietku premlčania mohol vzniesť aj sám (ak mal poznatok o premlčaní uplatňovaného nároku) alebo (ak takýto poznatok a informácie o konkrétnej veci nemal a teda otázku potrebnosti - nevyhnutnosti svojho právneho zastúpenia ešte posúdiť nevedel) mal posúdiť svoje zastúpenie až podľa znalosti konkrétnej veci a prípadnej neschopnosti kvalifikovaného konania prostredníctvom svojich zástupcov (členov, zamestnancov). Vychádzajúc z uvedeného preto odvolací súd „zhodne so súdom prvého stupňa, nevzhladol trovy vedľajšieho účastníka spojené s jeho právnym zastúpením v konaní za účelne vynaložené. Odvolací súd tiež súhlasí so súdom prvého stupňa v tom, že združenie na ochranu práv spotrebiteľov by malo svoju činnosť, pre ktorú vzniklo, vykonávať primárne prostredníctvom svojich zástupcov (členov, zamestnancov) a teda jeho „činnosť“ by nemala spočívať len v tom, že udelí všeobecné plnomocenstvo advokátovi (advokátskej spoločnosti), ktorý (á) za „prísudok“ bude suplovať činnosti prináležiace združeniu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.